

NUMĂR GRILĂ: 2

Facultatea de Drept
EXAMEN DE LICENȚĂ - 1 IULIE 2024 - PROBA 1
"Cunoștințe fundamentale și de specialitate în științe juridice"

1. Debitorul care a executat obligația după ce dreptul la acțiune s-a prescris:

- a) are dreptul să ceară înapoierea prestației, dacă nu a știut că dreptul era prescris;
- b) are dreptul să ceară înapoierea prestației, chiar dacă a știut că dreptul este prescris;
- c) nu are dreptul să ceară restituirea prestației.

2. În cazul neexecutării sarcinii dispuse în favoarea unei terțe persoane:

- a) terțul beneficiar poate solicita revocarea donației;
- b) terțul beneficiar poate solicita nulitatea relativă a donației;
- c) terțul beneficiar poate solicita executarea sarcinii.

3. O lege civilă își produce efecte:

- a) după ce trec 3 zile de la publicarea pe site-ul Administrației Prezidențiale;
- b) dacă este previzibilă și accesibilă;
- c) și în mod retroactiv în situația legilor civile mai favorabile.

4. Suspendarea prescripției extinctive:

- a) are ca efect începerea unei noi prescripții, după încetarea cauzei de suspendare;
- b) intervine în caz de recunoaștere a dreptului a cărui acțiune se prescrie;
- c) are ca efect reluarea cursului prescripției, socotindu-se și timpul curs anterior cauzei de suspendare.

5. Capacitatea de exercițiu deplină încetează:

- a) în cazul în care minorul între 16 și 18 ani se căsătorește apoi divorțează până la împlinirea vârstei de 18 ani, iar dacă acesta a fost de rea credință își va pierde capacitatea de exercițiu deplină;
- b) în situația în care persoana fizică se naște vie dar nu și viabilă;
- c) la data la care hotărârea de punere sub tutelă specială rămâne definitivă.

6. Întreruperea prescripției extinctive are ca efect:

- a) repunerea în termenul de prescripție general de 3 ani;
- b) începerea unei noi prescripții;
- c) oprirea de drept a cursului prescripției pe timpul cât durează cauzele prevăzute de lege.

7. Prescripția se suspendă:

- a) Pe timpul cât au loc negocierile dintre părți, indiferent de momentul când ar interveni acestea;
- b) Între logodnici cât timp sunt logodiți și nu sunt separați în fapt;
- c) De la momentul semnării contractului de mediere și până la închiderea procedurii de mediere.

8. Reprezintă o excepție la principiul anulării actului subsecvent ca urmare a anulării actului principal următoarea situație juridică:

- a) anularea contractului de vânzare încheiat moștenitori aparenti și cumpărătorul de rea credință ce are ca obiect un bun imobil aflat în patrimoniul unei persoane fizice asupra căreia s-a dispus anularea hotărârii judecătorești declarative de moarte;
- b) menținerea capacității de exercițiu depline pentru minorii asupra cărora s-a anulat căsătorie indiferent de buna sau reaua credință a acestora;
- c) păstrarea de către subdobânditorului de bună credință a fructelor culese asupra unui bun imobil dobândit printr-un act de donație de la moștenitorii unei persoane fizice asupra căreia s-a dispus anularea hotărârii judecătorești declarative de moarte.

9. Actul sub semnătură privată:

- a) este opozabil față de terți, până la înscriere în fals;
- b) este opozabil față de terți în ceea ce privește data certă;
- c) este opozabil față de terți numai în ce privește semnătura.

10. Consimțământul ca și condiție de fond al actului juridic civil nu este valabil atunci când:

- a) a fost dat sub o condiție pur potestativă din partea celui care se obligă;
- b) tacita relocațiune a fost încheiată în baza tăcerii părților;
- c) când provine de la un minor de 17 ani asupra căruia instanța de judecată a dispus emanciparea acestuia.

11. Este adevărat că:

- a) Mărturisirea poate fi spontană sau obținută ca urmare a interogatoriului;
- b) Presumțiile iuris tantum nu admit proba contrară, precum prezumția de paternitate;
- c) Proba cu martori nu este niciodată admisibilă pentru a se dovedi existența unui act juridic al cărui obiect are o valoare mai mare de 250 lei.

12. Prescripția extinctivă a dreptului la acțiune în anularea actului juridic pentru violență începe să curgă:

- a) de la data încheierii actului juridic;
- b) cel mai târziu de la împlinirea a 18 luni de la încheierea actului juridic;
- c) de la data încetării violenței.

13. Forma cerută pentru validitatea actului juridic presupune:

- a) actul juridic aflat în raport de interdependență, cu un act solemn, trebuie să îmbrace și el forma solemnă;
- b) ca actul solemn sinalagmatic poate fi modificat sau încetat ca regulă doar de către una dintre părți, dacă actul de modificare sau încetare este în formă autentică;
- c) că modificarea actului se poate realiza și în baza principiului consensualismului.

14. Existența violenței drept viciu de consimțământ:

- a) este exclusă mereu în cazul în care partea care pretinde că i-a fost viciat consimțământul a fost amenințată că dacă nu va încheia un anumit act juridic în termen de o lună de zile, la finalul lunii respective i se va incendia locuința;
- b) poate fi apreciată și în funcție de starea de sănătate a celui căruia i s-a indus starea de teamă;
- c) nu poate fi apreciată și în funcție de vârsta sau caracterul celui căruia pretinde că i s-a indus starea de teamă.

15. Excepția de neexecutare a contractului:

- a) nu poate fi opusă creditorului de către cel împotriva căruia se exercită acțiunea oblică
- b) presupune ca obligația să fie exigibilă și să se nască dintr-un contract sinalagmatic
- c) poate fi invocată în caz de forță majoră, dacă imposibilitatea de executare este definitivă

16. T a efectuat următoarele lucrări la imobilul vecinului N: a înlocuit tabla de pe toată casa, cea veche fiind desfăcută și stricăta, a construit altă scară, închizând-o pe cea veche, întrucât stâlpul de susținere era putrezit și a acoperit scara. N îl rugase pe V, tatăl lui T, într-un email trimis cu trei luni în urmă, să se ocupe de repararea casei sale, cât timp lipsește, însă V i-a cerut fiului său să față aceasta după cum scria și în emailul de răspuns. Prin raportare la această situație de fapt:

- a) operează gestiunea de afaceri și T este îndreptățit la recuperarea tuturor cheltuielilor utile
- b) operează relația contractuală, iar T urmează să primească integral cheltuielile efectuate
- c) T nu beneficiază de drept de retenție

17. A și B sunt coproprietari asupra unui bun imobil format din casă și teren în cote ideale de 75%, respectiv 25%. Profitând de un mandat general acordat de B, copărtașul A a înstrăinat prin vânzare întreg dreptul de proprietate asupra imobilului cumpărătorului C. Care este situația actului încheiat de A cu C:

- a) este lovit de nulitate absolută, neexistând consimțământul lui B la înstrăinare
- b) actul încheiat de A cu C este inopozabil lui B
- c) actul încheiat de A cu C este anulabil pentru lipsa consimțământului lui B

18. Prin încheierea unei novații, G devine creditorul lui U, înlocuindu-l în această calitate pe N, care deținea față de U o creanță provenită dintr-un contract de împrumut în care obligația de restituire fusese garantată prin constituirea unei ipoteci asupra unui bun al debitorului U. Prin raportare la această situație:

- a) novația nu poate produce efecte în lipsa consimțământului lui U
- b) chiar de nu ar fi valabil încheiată, novația va determina stingerea obligației lui U față de N
- c) lipsa consimțământului lui U nu influențează eficacitatea novației, însă, face să nu subziste ipoteca ce însoțea creanța inițială

19. Compensația:

- a) se deosebește de darea în plată, întrucât nu poate viza decât obligații bănești
- b) invocată de către unul dintre debitori, profită celorlalți debitori solidari pentru partea acestuia din datorie
- c) reprezintă situația în care obligația se stinge, întrucât calitățile de creditor și debitor se întrunesc de către aceeași persoană în cadrul unui raport obligațional

20. Posesia tulburată sau clandestină poate fi invocată de către:

- a) orice persoană interesată
- b) orice persoană, chiar neinteresată
- c) numai de către persoana față de care posesia este viciată

21. Uzufructul, constituit în favoarea unei fizice:

- a) are caracter esențialmente viager
- b) are o durată maximă de 90 de ani
- c) se transmite la moștenitorii testamentari

22. Proprietarul fondului aservit:

- a) poate renunța unilateral la servitute
- b) poate strămuta servitutea de trecere fără acordul proprietarului fondului dominant doar dacă există un interes serios și legitim, chiar dacă exercitarea servituții de către proprietarul fondului dominant nu va mai fi la fel de comodă
- c) poate renunța unilateral la dreptul de proprietate asupra fondului aservit în întregime

23. În cazul în care autorul lucrării autonome cu caracter durabil asupra imobilului altuia este de re-credință, proprietarul imobilului are dreptul:

- a) să ceară instanței să dispună înscrierea sa în cartea funciară ca proprietar al lucrării, plătind, la alegerea sa, autorului lucrării fie valoarea materialelor și a manoperei, fie o cotă de 1/5 din sporul de valoare adus imobilului prin efectuarea lucrării
- b) să ceară obligarea autorului lucrării la desființarea acesteia
- c) să ceară instanței să dispună înscrierea sa în cartea funciară ca proprietar al lucrării, plătind, la alegerea sa, către autorul lucrării, a unei părți din valoarea materialelor și a manoperei ori a unei cote de 1/3 din sporul de valoare adus imobilului prin efectuarea lucrării

24. Acțiunile posesorii:

- a) nu pot fi introduse împotriva proprietarului
- b) pot fi introduse de către cel care exercită o posesie viciată, dacă tulburarea sau deposedarea este violentă, indiferent de durata posesiei sale
- c) pot fi introduse de către cel care exercită o posesie viciată dacă tulburarea sau deposedarea este violentă, cu condiția ca durata posesiei să fie de minimum un an

25. Prestația prevăzută în cuprinsul clauzei penale:

- a) poate fi redusă de către instanță, chiar dacă prin convenția părților această posibilitate a fost exclusă
- b) privește o obligație divizibilă în toate cazurile
- c) poate fi cerută de către creditor, dar este ținut să dovedească existența unui prejudiciu

26. X îi solicită vecinului său Y să-i facă o injecție, cunoscând faptul că acesta din urmă își administra singur un tratament injectabil. Y îi face injecția fără a pretinde nici o contraprestație. Injecția îi cauzează lui X probleme medicale suplimentare. X este îndreptățit să solicite despăgubiri de la Y:

- a) în temeiul răspunderii contractuale
- b) în temeiul răspunderii delictuale, indiferent de forma culpei lui Y
- c) în temeiul răspunderii delictuale, numai dacă este dovedită intenția sau culpa gravă a lui Y

27. În materia contractului de întreținere:

- a) în cazul în care conținutul obligației nu a fost determinat de părți, atunci determinarea acestuia se face și în funcție de criteriul obiectiv al nivelului de trai avut, la momentul încheierii contractului, de creditorul întreținerii;
- b) în cazul pluralității de creditori, conținutul obligației de întreținere se va stabili în sumă globală;
- c) acesta este un contract consensual.

28. La contractul de locațiune, chiria:

- a) reprezintă prețul plătit de locator drept contra-echivalent al folosinței lucrului;
- b) constă întotdeauna într-o sumă de bani deoarece părțile nu au posibilitatea să stabilească chiria sub forma unei alte prestații, consecința fiind schimbarea naturii juridice a contractului;
- c) constă, de regulă, într-o sumă de bani dar este posibil ca părțile să stabilească chiria sub forma unei alte prestații.

29. Acceptarea moștenirii:

- a) poate fi revocată în tot cursul termenului de opțiune succesorală;
- b) este tacită în cazul actelor de înstrăinare, cu titlu oneros sau gratuit, de către succesibil a drepturilor asupra moștenirii;
- c) este prezumată în cazul succesibilului care nu optează în termenul mai scurt stabilit de instanța judecătorească.

30. Contractul de locațiune:

- a) se încheie doar pe perioadă determinată, maxim 49 de ani;
- b) se încheie pe perioadă determinată sau nedeterminată, dar nu perpetuă, maxim 49 de ani;
- c) contractul se încheie pe perioadă determinată sau nedeterminată, dar nu perpetuă, maxim 3 ani.

31. În materia contractului de întreținere:

- a) instanța de judecată nu poate, din oficiu, să îl oblige pe debitorul întreținerii să asigure alimente persoanelor față de care creditorul are o astfel de obligație legală;
- b) instanța de judecată poate, din oficiu, cu acordul debitorului întreținerii, să îl oblige pe acesta să asigure alimente persoanelor față de care creditorul are o astfel de obligație legală;
- c) revocarea contractului de întreținere este inadmisibilă.

32. Dreptul de abitație al soțului supraviețuitor:

- a) nu încetează prin recăsătorirea soțului supraviețuitor;
- b) este un drept personal, care nu poate fi transmis de către titularul său;
- c) este un drept legal conferit cu titlu oneros.

33. Dreptul special de moștenire al soțului supraviețuitor prevăzut de articolul 974 Cod civil:

- a) nu este recunoscut soțului supraviețuitor dacă vine în concurs cu ascendenții privilegiați ai defunctului;
- b) se întinde, în anumite condiții, asupra darurilor de nuntă;
- c) se întinde asupra mobilierului și obiectelor de uz casnic afectate folosinței comune;.

34. În cazul în care succesibilul a cerut întocmirea inventarului moștenirii anterior exercitării dreptului de opțiune succesorală, termenul de opțiune se prorogă cu cel puțin:

- a) 4 luni de la împlinirea termenului de un an de la deschiderea moștenirii;
- b) 2 luni de la data la care notarul a dispus efectuarea inventarului;
- c) 2 luni de la data când i s-a comunicat procesul verbal de inventariere;.

35. În cazul în care succesibilul s-a născut la o săptămână după data deschiderii moștenirii:

- a) nu are capacitate succesorală;
- b) termenul de opțiune succesorală curge de la data deschiderii moștenirii;
- c) termenul de opțiune succesorală curge de la data nașterii succesibilului;.

36. Dacă, în urma căsătoriei putative, două sau mai multe persoane au situația unui soț supraviețuitor, cota prevăzută în favoarea soțului supraviețuitor:

- a) se împarte în mod egal între acestea;
- b) se atribuie integral fiecareia dintre acestea;
- c) situația nu este posibilă.

37. În ceea ce privește contractul de locațiune:

- a) locatorul se poate obliga să asigure folosința parțială a lucrului, nu numai folosința totală;
- b) prețul plătit de locatar trebuie să fie întotdeauna determinat;
- c) prețul plătit de către locatar cu titlu de contra-echivalent al folosinței lucrului se numește locațiune.

38. Drepturile creditorului întreținerii:

- a) nu pot fi cedate sau supuse urmăririi;
- b) pot fi cedate, dar nu pot fi supuse urmăririi;
- c) pot fi cedate și pot fi supuse urmăririi.

39. Constituie o particularitate a intervenției voluntare principale, în raport de intervenția voluntară accesorie:

- a) intervenientul va deveni parte în proces numai după admiterea în principiu a cererii sale;
- b) instanța se pronunță cu privire la încuviințarea în principiu a cererii de intervenție printr-o încheiere supusă căii de atac odată cu fondul;
- c) după admiterea sa în principiu, instanța va stabili un termen în care trebuie depusă întâmpinarea.

40. Referitor la administrarea probei cu martori:

- a) după încuviințarea probei testimoniale, partea care a propus martorii este obligată să îi prezinte la termenul fixat pentru ascultarea acestora;
- b) în cauzele urgente, instanța poate dispune aducerea martorului cu mandat de aducere chiar la primul termen, iar dacă acesta nu poate fi găsit sau nu se înfățișează, instanța va putea proceda la judecată;
- c) în situația în care instanța a dispus aducerea martorului propus de reclamant cu mandat de aducere, iar acesta nu poate fi găsit, instanța constată imposibilitatea administrării probei și respinge cererea de chemare în judecată ca neprobată.

41. Partea prezentă în instanță, personal, prin avocat sau prin alt reprezentant, într-o cauză supusă normelor de procedură de drept comun:

- a) poate invoca nelegala citare pentru termenul respectiv, dacă a primit citația cu mai puțin de 5 zile înaintea termenului de judecată, caz în care instanța va aprecia dacă se impune amânarea cauzei în funcție de circumstanțele cauzei;
- b) este obligată să primească actele de procedură și orice înscris folosit în proces, care i se comunică în ședință, iar dacă refuză primirea, actele și înscrisurile se consideră comunicate prin depunerea lor la dosar, de unde, la cerere, partea le poate primi sub semnătură;
- c) nu poate invoca neregularități privind citarea părții potrivnice, care nu este prezentă la termenul respectiv.

42. Nu intervine nicio sancțiune procedurală:

- a) în cazul în care cererea reconvențională este formulată în contradictoriu și cu o altă persoană decât reclamantul;
- b) partea nu depune lista cu martori în termen de 5 zile de la încuviințarea acestei probe pe parcursul cercetării procesului, pe motiv că necesitatea acesteia a rezultat din cercetarea procesului;
- c) minuta este semnată de către președintele completului de judecată pentru unul dintre judecătorii care intră în alcătuirea completului, în cazul în care acesta din urmă este împiedicat să semneze minuta.

43. Suspendarea procesului:

- a) este obligatorie, atunci când se constată că desfășurarea normală a procesului este împiedicată din vina reclamantului, prin neîndeplinirea obligațiilor stabilite de către instanță în sarcina sa;
- b) intervine de drept atunci când dezlegarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți;
- c) intervine atunci când niciuna dintre părți nu răspunde la strigarea pricinii și niciuna dintre acestea nu a solicitat judecata cauzei în lipsă, iar procedura de citare cu părțile este legal îndeplinită sau acestea au termen în cunoștință.

44. La primul termen de judecată, pârâțul A.B. este prezent în fața instanței (Judecătoria Iași) și află de la unul dintre avocații prezenți în sala de ședință că reclamantul C.D. este cumnatul judecătorului din completul care soluționează cauza. În acest caz:

- a) A.B. poate invoca excepția necompetenței teritoriale, având în vedere încălcarea normelor de competență teritorială facultativă de ordine publică și solicita declinarea la o altă judecătorie din circumscripția unei curți de apel învecinate;
- b) A.B. poate formula o cerere de recuzare, cerere ce va fi soluționată de un alt complet din cadrul aceleiași instanțe;
- c) A.B. poate formula o cerere de strămutare, care va fi de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție.

45. Este necesară citarea părților:

- a) în vederea soluționării cererii de preschimbare a termenului de judecată, formulată de parte pentru motive temeinice și care nu sunt imputabile părții sau reprezentantului acesteia;
- b) în toate cazurile în care se dispune reluarea judecății, după ce a fost suspendată, chiar dacă părțile aveau termen în cunoștință la momentul la care instanța a dispus suspendarea;
- c) în vederea soluționării cererii de îndreptare a erorilor materiale strecurate în cuprinsul hotărârii judecătorești.

46. Constituie o caracteristică procedurală aplicabilă numai pricinilor care au caracter urgent:

- a) instanța poate dispune micșorarea termenului de 25 de zile de depunere a întâmpinării;
- b) sub rezerva dezbaterei la primul termen de judecată, instanța poate dispune citarea pârâțului persoană fizică cu mențiunea la interogatoriu, dacă această probă a fost cerută prin cererea de chemare în judecată, putând dispune în acest scop emiterea unui mandat de aducere;
- c) instanța poate dispune micșorarea termenului de 10 zile acordat reclamantului în vederea îndreptării neregularităților cererii de chemare în judecată, în procedura de verificare și regularizare a acesteia.

47. În procesul civil, numirea unui curator special este obligatorie:

- a) dacă instanța dispune citarea prin publicitate a pârâtului;
- b) în toate cazurile în care persoana fizică lipsită de capacitate de exercițiu nu are un reprezentant legal;
- c) dacă partea legal citată nu se prezintă la termenul de judecată.

48. Instanța poate invoca din oficiu:

- a) necompetența teritorială, în cazul în care cererea prin care un asociat al unei societăți reglementate de Legea nr. 31/1990 introduce o cerere de chemare în judecată prin care solicită obligarea societății la plata de dividende la o altă instanță decât cea în circumscripția căreia se găsește sediul social principal al acesteia;
- b) nelegala citare a uneia dintre părți, în toate cazurile în care aceasta nu este prezentă personal la termenul de judecată la care nu este legal citată, indiferent dacă la acel termen este prezent sau nu un reprezentant convențional al acesteia;
- c) nulitatea actului de procedură, în toate cazurile în care aceasta este determinată de nerespectarea cerințelor extrinseci prevăzute de lege pentru respectivul act.

49. Renunțarea la dreptul pretins:

- a) se poate face doar cu acordul expres sau tacit al celeilalte părți, dacă reclamantul își exprimă voința de a renunța la primul termen la care părțile sunt legal citate sau ulterior acestui moment;
- b) determină respingerea cererii de chemare în judecată ca inadmisibilă, reclamantul fiind obligat la plata cheltuielilor de judecată numai dacă pârâtul le solicită;
- c) spre deosebire de renunțarea la judecată, atunci când are loc în fața unei secții a Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanța se va pronunța printr-o hotărâre care este supusă numai recursului, care va fi judecat în Completul de 5 judecători.

50. Se poate ataca cu apel, odată cu fondul:

- a) încheierea prin care a fost admisă excepția de conexitate;
- b) încheierea prin care este soluționată cererea de recuzare;
- c) hotărârea prin care instanța admite excepția necompetenței teritoriale de ordine privată.

51. Intenția directă:

- a) este o formă mixtă de vinovăție, încetățenită în doctrina de specialitate sub denumirea de intenție depășită;
- b) este relevată de prezența unui scop / mobil special potrivit unor norme de incriminare, caz în care este prezumată de lege;
- c) și intenția eventuală reprezintă modalități normative ale intenției – formă principală a vinovăției penale.

52. În materia actelor de pregătire, legiuitorul Codului penal român adoptă teza/sistemul:

- a) incriminării nelimitate;
- b) neincriminării (cu unele excepții);
- c) incriminării limitate.

53. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, în cazul reținerii circumstanțelor generale atenuante:

- a) legale – se aplică pedeapsa închisorii de la 10 la 25 de ani;
- b) judiciare – se poate aplica pedeapsa închisorii de la 15 la 25 de ani;
- c) indiferent de felul acestora (legale sau judiciare) – se aplică pedeapsa închisorii de la 10 la 20 de ani.

54. Reprezintă o sancțiune de drept penal:

- a) avertismentul – aplicat în cazul renunțării la aplicarea pedepsei;
- b) prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității – în cazul condamnării cu executare sau cu suspendare a executării pedepsei sub supraveghere;
- c) publicarea hotărârii definitive de condamnare a inculpatului (persoană fizică majoră).

55. Sub aspectul naturii juridice:

- a) cazul fortuit și eroarea asupra caracterului nejustificat / antijuridic al faptei reprezintă cauze generale de neimputabilitate, atrăgând efecte in rem;
- b) infracțiunea continuată reprezintă o creație a legiutorului penal, constituind o cauză de agravare facultativă a pedepsei (circumstanță generală agravantă legală);
- c) împiedicarea producerii rezultatului semnifică o cauză generală, personală de impunitate/nepedepsire a autorului unei tentative terminate.

56. Tentativa nu este posibilă în cazul niciunei infracțiuni din categoriile:

- a) infracțiuni din culpă (cu sau fără prevedere) și infracțiuni de obicei;
- b) infracțiuni continue (permanente sau succesive) și infracțiuni continuate;
- c) infracțiuni de consumare anticipată și infracțiuni de pericol (abstract sau concret).

57. Infracțiunea de obicei (din obișnuință):

- a) este o infracțiune de durată, al cărei moment consumativ se apreciază a fi, de regulă, cel al săvârșirii unei astfel de fapte;
- b) nu este susceptibilă de comitere în participație penală, în nicio formă de manifestare (coautorat, instigare, complicitate);
- c) deși nu beneficiază de o definiție legală, nu este în afara oricărei prevederi exprese (din Partea generală a Codului penal).

58. Reprezintă forme ale instigării – act de participație penală:

- a) instigarea proprie și instigarea improprie;
- b) instigarea din culpă și instigarea intenționată;
- c) instigarea prin acțiune și instigarea prin inacțiune.

59. Spre deosebire de:

- a) reglementarea expresă a săvârșirii unei infracțiuni comisive prin omisiune, comiterea unei infracțiuni omisive prin comisiune nu este consacrată de lege;
- b) caracterul relativ al prezumției înscrise în cazul legitimei apărări, legea consacră o prezumție absolută în materia stării de necesitate;
- c) modalitatea normativă a culpei cu premeditare, în cazul culpei fără prevedere (culpa simplă) lipsește factorul intelectual.

60. NU este adevărat că:

- a) tentativa terminată (perfectă, fără efect) și infracțiunea – fapt consumat reprezintă forme tipice ale infracțiunii;
- b) în cazul infracțiunii continuate și al celei complexe există o pluralitate aparentă, iar nu o pluralitate reală de infracțiuni;
- c) circumstanțele personale sunt circumstanțe privitoare la persoana autorului sau a unui participant, ale căror efecte nu se răsfrâng (ca regulă) asupra celorlalți.

61. Atât în cazul amânării aplicării pedepsei, cât și în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere:

- a) pe planul efectelor atrase, trebuie operate distincții între efectele imediate (provizorii) și efectele definitive ale acestor instituții juridice;
- b) pe durata termenului de supraveghere condamnatul trebuie să respecte măsurile de supraveghere și să execute obligațiile ce îi revin, în condițiile stabilite de instanță;
- c) revocarea poate fi obligatorie sau facultativă, iar în cazul acesteia din urmă, dacă are loc, pedeapsa rezultantă se va stabili potrivit dispozițiilor de la recidivă.

62. Este adevărat că:

- a) o infracțiune simplă este susceptibilă de comitere cu orice formă de vinovație (intenție, culpă, intenție depășită);
- b) o infracțiune continuă succesivă se consumă la data comiterii ultimei acțiuni sau inacțiuni;
- c) infracțiunea deviată nu cunoaște decât două forme de manifestare: aberratio delicti și aberratio causae.

63. În materia tratamentului penal al concursului de infracțiuni:

- a) aplicarea pedepsei accesorii presupune stabilirea acesteia mai întâi pe lângă cel puțin o pedeapsă principală inițială și, apoi, pe lângă pedeapsa principală rezultantă;
- b) dacă pentru una dintre infracțiunile săvârșite s-a reținut o circumstanță generală atenuantă, efectele acesteia se vor produce asupra pedepsei principale rezultante;
- c) dacă s-au stabilit mai multe pedepse complementare de aceeași natură și cu același conținut se poate aplica cea mai grea dintre acestea.

64. În Partea generală a Codului penal român se prevede expres că nu se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere în cazul infracțiunilor prevăzute la:

- a) art. 192 alin. (2) și (3) – forme agravate ale uciderii din culpă;
- b) art. 192 alin. (2) și (3), dacă acestea au fost săvârșite în condițiile art. 335 C. pen. (conducerea unui vehicul fără permis de conducere) sau art. 336 C. pen. (conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe);
- c) art. 335 C. pen. (conducerea unui vehicul fără permis de conducere) și art. 336 C. pen. (conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe).

65. Sub aspectul naturii juridice:

- a) grațierea postcondamnatorie este o cauză care înlătură consecințele condamnării, făcând să înceteze decăderile și interdicțiile, precum și incapacitățile care rezultă din condamnare;
- b) amnistia postcondamnatorie este o cauză care înlătură caracterul penal al faptei săvârșite, după cum înlătură și executarea pedepsei pronunțate, precum și celelalte consecințe ale condamnării;
- c) amnistia antecondamnatorie este o cauză generală, care înlătură răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită (ca regulă) anterior adoptării clemenței, atrăgând efecte in rem.

66. Dacă prin comiterea unei infracțiuni continuate s-a urmărit obținerea unui folos patrimonial, iar pedeapsa prevăzută de lege este numai amenda ori instanța optează pentru aplicarea acestei pedepse:

- a) limitele speciale ale zilelor-amendă se pot majora cu o treime, iar apoi maximul special va mai putea fi majorat cu cel mult o treime;
- b) limitele speciale ale zilelor-amendă se vor majora cu o treime, iar apoi maximul special va mai putea fi majorat cu o treime;
- c) limitele speciale ale zilelor-amendă se pot majora cu o pătrime, iar apoi maximul special va mai putea fi majorat cu o treime.

67. În cazul săvârșirii unei infracțiuni continuate, amnistia antecondamnatorie este incidentă, ca regulă, dacă momentul epuizării ansamblului faptic:

- a) reprezentat de data comiterii ultimei acțiuni sau inacțiuni este plasat anterior adoptării actului de clemență;
- b) reprezentat de data încetării acțiunii sau inacțiunii este plasat anterior adoptării actului de clemență;
- c) reprezentat de data comiterii ultimei acțiuni sau inacțiuni survine chiar în ziua adoptării actului de clemență.

68. În cazul aceleiași infracțiuni este exclus concursul între:

- a) circumstanțele generale atenuante legale reprezentate de starea de provocare și depășirea limitelor legitimei apărări;
- b) săvârșirea faptei în stare de intoxicație voluntară preordinată și starea de recidivă postexecutorie;
- c) starea de recidivă postcondamnatorie și starea de recidivă postexecutorie.

69. Infracțiunea de fals:

- a) în declarații, nu poate fi comisă în coautorat;
- b) intelectual, poate fi reținută în concurs formal cu infracțiunea de uz de fals;
- c) intelectual, se reține în concurs formal cu infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale atunci când înscrisul este întocmit de un funcționar public care nu avea competența de a-l întocmi și care consemnează împrejurări ce nu corespund realității.

70. Inculpatul X obține un telefon mobil în urma unei infracțiuni de înșelăciune a cărei victimă este Y, telefon pe care îl primește Z. În această situație:

- a) în sarcina lui Z se poate reține infracțiunea de tăinuire dacă a fost instigator la înșelăciunea comisă de X, iar apoi primește bunul cadou de la acesta;
- b) dacă soția lui X îl ajută pe acesta să vândă telefonul mobil, aceasta nu poate fi pedepsită pentru infracțiunea de tăinuire;
- c) Y va răspunde pentru infracțiunea de inducere în eroare a organelor judiciare dacă formulează plângere penală împotriva lui X, indicând în mod corect ceea ce s-a întâmplat, dar menționând în mod eronat încadrarea juridică în infracțiunea de furt, întrucât nu avea cunoștințe de specialitate.

71. Inculpatul a pătruns fără drept într-o locuință, de unde a sustras mai multe bunuri. S-a constatat ulterior că unele bunuri aparțineau proprietarului locuinței, iar altele unei alte persoane ce locuia acolo cu chirie. În speță, încadrarea corectă va fi:

- a) o infracțiune de furt calificat;
- b) două infracțiuni de furt calificat;
- c) o infracțiune de furt și o infracțiune de violare de domiciliu.

72. În cazul infracțiunii de violarea sediului profesional:

- a) acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate;
- b) nu se va reține varianta agravată dacă fapta este comisă prin folosirea de calități mincinoase;
- c) elementul material nu poate consta decât în pătrunderea fără drept în oricare din sediile unde o persoană juridică sau fizică își desfășoară activitatea profesională.

73. Pentru existența infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare, sesizarea făcută prin denunț sau plângere:

- a) nu trebuie să se refere exclusiv la existența unei fapte prevăzute de legea penală ori la săvârșirea unei asemenea fapte de către o anumită persoană;
- b) nu se poate referi și la comiterea unui delict civil;
- c) se poate referi și la săvârșirea unei contravenții.

74. Infracțiunea de lipsire de libertate:

- a) nu poate fi comisă în formă continuată;
- b) nu se va reține în concurs cu infracțiunea de vătămare corporală, în ipoteza în care, urmare a condițiilor în care a fost ținută victima, viața acesteia este pusă în pericol, fără a se produce și alte urmări;
- c) nu se va putea absorbi în conținutul infracțiunii de tâlhărie, deoarece cele două infracțiuni protejează valori sociale diferite.

75. Infracțiunea de ultraj judiciar:

- a) poate avea ca subiect pasiv un judecător;
- b) poate fi comisă prin lovirea fiului unui procuror, chiar dacă nu este în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu ale acestuia;
- c) nu poate fi comisă prin amenințare.

76. Infracțiunea de fals material în înscrisuri sub semnătură privată:

- a) se pedepsește și dacă este comisă din culpă;
- b) nu presupune întotdeauna folosirea înscrisului falsificat de către autorul falsificării;
- c) nu poate fi comisă, printre altele, prin omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări.

77. X, nemulțumit de faptul că avocatul său nu i-a efectuat o apărare corespunzătoare în cadrul procesului penal în care a avut calitatea de inculpat, la ieșirea din sediul instanței, l-a așteptat pe acesta, i-a dat un pumn în față, moment în care avocatul, aflat pe scări, s-a dezechilibrat și a căzut, lovindu-se cu capul de treptele scărilor, survenind decesul avocatului. Fapta lui X constituie infracțiunea de:

- a) loviri sau vătămări cauzatoare de moarte;
- b) ultraj judiciar;
- c) ucidere din culpă.

78. Nu poate fi autor al infracțiunii de luare de mită:

- a) medicul angajat cu contract de muncă într-un spital;
- b) expertul tehnic judiciar;
- c) avocatul.

79. În cazul infracțiunii de înșelăciune:

- a) este necesar ca prin fapta săvârșită să se producă un prejudiciu material;
- b) retragerea plângerii prealabile înlătură răspunderea penală;
- c) împăcarea nu înlătură răspunderea penală.

80. X intră într-un magazin și, sub pretextul că vrea să analizeze o pereche de cercei îi probează și fuge cu ei. În speță se va reține:

- a) infracțiunea de abuz de încredere;
- b) infracțiunea de înșelăciune;
- c) infracțiunea de furt.

81. În cazul infracțiunilor de abuz în serviciu și neglijență în serviciu:

- a) paguba cauzată prin comiterea faptei se poate produce și în patrimoniul unei persoane juridice;
- b) se va aplica, pe lângă pedeapsa principală, și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică;
- c) subiect activ nu poate fi și persoana care exercită, temporar, fără remunerație, o însărcinare în cadrul unei persoane juridice de drept privat.

82. Infracțiunea de omor în formă consumată și cea de ucidere din culpă:

- a) nu se comit întotdeauna cu forme de vinovăție diferite;
- b) pot fi comise prin inacțiune;
- c) au o urmare imediată diferită.

83. În urma unei altercații avute cu victima, inculpatul a constrâns-o pe aceasta să se arunce din trenul aflat în mișcare, victima suferind leziuni care i-au pus în primejdie viața. În sarcina inculpatului se va reține:

- a) infracțiunea de determinare sau înlesnire a sinuciderii, în varianta atenuată – când actele de determinare au fost urmate de o încercare de sinucidere;
- b) infracțiunea de vătămare corporală în varianta punerii în primejdie a vieții persoanei;
- c) tentativă la infracțiunea de omor comisă prin folosirea energiei fizice a victimei.

84. După ce a consumat băuturi alcoolice într-un bar, ajungând într-o stare avansată de ebrietate, inculpatul a intrat într-o altercație cu două persoane cărora le-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii. În cauză:

- a) se va reține o singură infracțiune de lovire sau alte violențe în formă continuată;
- b) se vor reține două infracțiuni de lovire sau alte violențe în concurs;
- c) va fi incidentă cauza de neimputabilitate prevăzută de art. 29 C.pen. (intoxicația), deoarece inculpatul a acționat din cauza intoxicării cu alcool.

85. Contestația împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți a admis cererea inculpatului și a înlocuit măsura arestării preventive cu cea a controlului judiciar:

- a) Dacă este formulată de către persoana vătămată, va fi respinsă ca inadmisibilă;
- b) Dacă este formulată de către procuror, nu este suspensivă de executare;
- c) Va fi soluționată de către un alt judecător de drepturi și libertăți de la aceeași instanță de judecată.

86. În cazul în care instanța admite cererea inculpatului de a fi judecat potrivit procedurii simplificate în caz de recunoaștere a învinuirii:

- a) Nu mai are loc cercetarea judecătorească în faza de judecată, cauza fiind soluționată întotdeauna doar în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.
- b) Instanța de judecată, soluționând cauza, nu poate dispune, în mod legal, o soluție de achitare în temeiul art. 16 alin. 1 lit. c) Cod procedură penală – infracțiunea nu a fost săvârșită de către inculpat.
- c) Instanța de judecată, soluționând cauza, nu poate dispune, în mod legal, o soluție de achitare în temeiul art. 16 alin. 1 lit. b) teza I Cod procedură penală – fapta nu este prevăzută de legea penală.

87. În cursul judecății în primă instanță, schimbarea încadrării juridice:

- a) Nu poate fi dispusă prin sentința prin care instanța dispune condamnarea inculpatului.
- b) Poate fi dispusă ca urmare a extinderii acțiunii penale de către instanța de judecată cu privire la fapte noi săvârșite de inculpat.
- c) Se dispune prin încheiere ce poate fi contestată separat în termen de 24 de ore de la pronunțare sau comunicare, după caz.

88. Spre deosebire de nulitatea relativă:

- a) Inadmisibilitatea este o sancțiune procesuală;
- b) Cazurile de nulitate absolută pot fi invocate din oficiu de către instanță;
- c) Cazurile de nulitate absolută sunt expres reglementate de către legiuitor.

89. Dacă avocatul suspectului a solicitat, în faza de urmărire penală, să fie încunoștințat cu privire la data și ora efectuării actelor de urmărire penală:

- a) Lipsa avocatului la audierea unui martor reprezintă întotdeauna un caz de nulitate absolută și atrage excluderea declarației de martor dată în faza de urmărire penală;
- b) Acesta va fi încunoștințat nu doar cu privire la audierea de martori, ci și cu privire la efectuarea altor procedee probatorii;
- c) Lipsa avocatului la data stabilită pentru audierea unui martor, determină întotdeauna imposibilitatea audierii martorului.

90. În cursul judecății în primă instanță:

- a) Participarea procurorului nu este obligatorie cu ocazia punerii în discuție a cererii de suspendare a judecății formulată de către inculpat.
- b) Inculpatul poate obține, pe cheltuiala sa, o copie electronică a ședinței de judecată în ceea ce privește cauza sa, dacă ședința de judecată a fost publică.
- c) Instanța se pronunță prin încheiere, în cameră de consiliu, cu privire la suspendarea judecății în caz de extrădare activă.

91. În materia măsurilor preventive, în faza de urmărire penală:

- a) Calea de atac împotriva ordonanței prin care organele de urmărire penală dispun luarea măsurii preventive este întotdeauna contestația, cale de atac ce va fi soluționată de judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță;
- b) Toate măsurile preventive pot fi prelungite;
- c) Măsurile preventive restrictive de drepturi pot fi luate doar față de inculpat.

92. 3. Atât arestul la domiciliu, cât și arestarea preventivă:

- a) Pot fi luate în faza de urmărire penală doar de către judecătorul de cameră preliminară la propunerea motivată a procurorului prin încheiere motivată și definitivă;
- b) Sunt măsuri preventive privative de libertate care încetează de drept la data pronunțării în primă instanță a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa amenzii penale dacă aceasta nu însoțește pedeapsa închisorii;
- c) Sunt măsuri preventive privative de libertate care pot fi luate în faza de judecată în primă instanță prin încheiere motivată și executorie, în baza căreia se emite mandatul de arestare.

93. Va fi întotdeauna respinsă ca inadmisibilă:

- a) Cererea de consultare a dosarului formulată de către un martor în etapa urmăririi penale cu privire la faptă;
- b) Contestația formulată de către inculpat împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți a respins propunerea de luare a măsurii arestului preventiv și a dispus luarea măsurii controlului judiciar;
- c) Plângerea formulată de către partea civilă împotriva ordonanței prin care procurorul respins cererea sa de administrare de probe.

94. În procesul penal, sarcina probei:

- a) Aparține procurorului cu privire la acțiunea penală și la acțiunea civilă în toate cazurile;
- b) Revine inculpatului față de care a fost pusă în mișcare acțiunea penală;
- c) Aparține în principal procurorului în latură penală, însă și părțile și subiecții procesuali principali pot propune administrarea de probe.

95. Este supusă confirmării din partea judecătorului de cameră preliminară:

- a) Dispoziția de reluare a urmăririi penale în caz de încetare a cauzei de suspendare a urmăririi penale.
- b) Dispoziția de reluare a urmăririi penale în caz de redeschidere a urmăririi penale ca urmare a admiterii de către judecătorul de cameră preliminară a plângerii formulate împotriva soluției de clasare și trimiterii cauzei la procuror în vederea completării urmăririi penale.
- c) Dispoziția de reluare a urmăririi penale în caz de redeschidere a urmăririi penale ca urmare a revocării ordonanței de renunțare la urmărirea penală.

96. Judecătorul de cameră preliminară, în soluționarea plângerii împotriva soluției de clasare dispusă față de suspect:

- a) Se va pronunța cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală prin încheiere definitivă.
- b) Poate admite plângerea, desființa soluția atacată și dispune începerea judecății cu privire la faptele și persoanele pentru care s-a efectuat urmărirea penală.
- c) Poate admite plângerea, desființa soluția atacată și trimite motivat cauza la procuror pentru a completa urmărirea penală prin încheiere definitivă.

97. Măsura controlului judiciar încetează de drept:

- a) În faza de urmărire penală în cazul în care procurorul dispune prin ordonanță renunțarea la urmărire penală cu privire la fapta pentru care se exercită acțiunea penală;
- b) În faza de judecată, dacă instanța constată că au încetat temeiurile care au determinat-o;
- c) În faza de urmărire penală dacă procurorul dispune prin ordonanță clasarea, încetarea producându-și efectele însă numai de la data la care a fost respinsă ca nefondată de către judecătorul de cameră preliminară plângerea formulată împotriva soluției de clasare.

98. Instanța se va pronunța prin sentință atunci când:

- a) Dispune suspendarea judecății pe perioada desfășurării procedurii de mediere, potrivit legii.
- b) Constată că nu îi revine competența materială de a soluționa cauza în primă instanță și dispune declinarea cauzei către instanța competentă.
- c) Admite cererea inculpatului de judecată în procedura simplificată.

99. Nu mai sunt citați la următoarele termene de judecată (au termen în cunoștință):

- a) Inculpatul absent la primul termen de judecată, termen însă la care s-a prezentat avocatul din oficiu, dacă acesta a luat legătura în prealabil cu inculpatul.
- b) Partea civilă, absentă la primul termen de judecată, căreia anterior termenului de judecată i s-a înmănat personal în mod legal citația pentru acest termen.
- c) Inculpatul militar prezent la primul termen de judecată.

100. Acordul de recunoaștere a vinovăției:

- a) Reprezintă act de sesizare a instanței de judecată.
- b) Poate fi încheiat de către procuror cu suspectul față de care s-a dispus continuarea urmăririi penale pentru săvârșirea unei infracțiuni de furt.
- c) Poate fi inițiat și de către persoana vătămată.